

92de Møde.

Torsdag den 29. April Kl. 2⁴⁵.

Formanden: Da ingen af de tre paa Dagsordenen opførte Sager kan behandles i dette Møde uden Tingets Samtykke, udbeder jeg mig Samtykke til, at Behandlingen maa ske i dette Møde. Hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg det som givet. (Ophold). Det er givet.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om en Udvidelse af Københavns Frihavn m. m.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1426).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 39 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Konseilspræsiediet.

Derpaa foretoges:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 100 af 15. Maj 1903 om Afløsning af Tienden.

(Lovforslaget findes i Tillæg C.)

Sagen sattes til Forhandling.

Landbrugsministeren (K. Pedersen): Jeg skal ganske kort anbefale det foreliggende Lovforslag, som jo er i nøje Overensstemmelse med de Udtalelser, der fremkom fra det angaaende Kapitelstaksterne nedsatte Fællesudvalg. Det er vedtaget enstemmigt i Folketinget. Der er ganske

vist kommet en ny Paragraf til i Folketinget, nemlig § 3, som gaar ud paa, at Landbrugsministeren bemyndiges til at gøre de i Tiendelovens § 19, 3die Stykke, fastsatte Frister kortere, hvilket vil bidrage til, at flere Tiender end ellers vil kunne blive afløst i indeværende Aar. Med disse faa Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til villig og hurtig Fremme.

Ole Hansen: Da jeg i Gaar havde Ordet her ved Tillægsbevillingslovforslagets Behandling, udtalte jeg en Formodning om, at det Lovforslag om Tillæg til Loven om Tiendeafløsning, som den højtærede Landbrugsminister havde fremsat i Folketinget, var kørt fast under Behandlingen i det Udvalg, som havde Sagen til Behandling dernede. Denne Formodning har nu heldigvis vist sig ikke at holde Stik, i alt Fald har det vist sig, at Udvalget i Gaar Eftermiddags var i Stand til at arbejde meget hurtigt. Udvalgs møde blev afholdt, Ordfører blev valgt, Betænkning blev afgivet, anden og tredie Behandling er foretaget i Folketinget, og nu har vi altsaa Sagen til Behandling her i dette Ting, hvad jeg for mit Vedkommende er særdeles veltilfreds med, og jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Sagen til hurtig Fremme.

Samtidig kan jeg dog ikke undlade at beklage, at Lovforslaget er undergaaet nogen Forringelse under Behandlingen i det andet Ting. For de Tiendeydere, som har faaet deres Tiende afløst den 1. Januar 1915, altsaa i Aar, er der ikke sket nogen Forringelse. Derimod er der sket en ikke ringe Forringelse for de Tiendeydere, som vil faa Tiende afløst senere. Dette beklager jeg, thi jeg kan ikke se rettere, end at der gøres disse Tiendeydere nogen Uret ved, at de fremdeles ikke faar nogen Lettelse i deres Afgifter. De, som ikke har faaet afløst Tiende fra 1. Januar 1915, vil jo for indeværende Aar komme til at svare hele Afgiften uden noget som helst Tilskud. Til næste Aar vil — og den Fordel maa man ikke se bort fra — Afgiften blive ydet efter de Regler, som er fastsatte i Tiendeloven, de vil altsaa ikke herefter kunne komme til at svare Tiende efter en eventuelt høj Kapitelstakst, men i Aar opnaar de intet. Dette beklager jeg, som sagt, thi det kan jo dog ikke nægtes, at disse Tiendeydere med nogen Forventning havde kunnet haabe paa at opnaa nogen Lettelse. Vi maa jo erindre, at samtidig med, at Tiendeloven blev gennemført, fik Staten gennem forøgede Skatter en Ind-